

Boh, ktorý v tebe začal dobré dielo...

Novokňazi Spišskej diecézy v roku 2006

Prežívanie radosti zo zmŕtvychvstalého Krista cez veľkonočné obdobie, ktoré sme ukončili slávnosťou Zoslania Ducha Svätého, sa v našej farnosti ešte neskončilo. Práve naopak. Všetci s radosťou a túžbou v srdci očakávame deň, keď dvaja naši rodáci z Markušoviec vkladajú rúk a konsekračnou modlitbou otca biskupa príjmu sviatosť kňazstva. Vždy ma pri takejto udalosti fascinovali slová otca biskupa adresované svätencovi: Boh, ktorý v tebe začal dobré dielo, nech ho aj sám dokončí. Táto veta ma núti k zamysleniu sa nad tajomstvom Božieho povolania.

Boh, ktorý začal... Iniciátorom každého povolania je vždy slobodný a nezaslúžený zásah Boha. „*Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si*

vyvolil vás.“ (Jn 15, 16) Slová, ktoré Pán Ježiš povedal svojim apoštolom, majú symbolický význam a nie sú určené iba im. Boh aj v dnešnej dobe sľubuje svojmu ľudu, že ho nenechá bez pastierov, ktorý by ho zhromažďovali a viedli: „*Vzbuďím a dám vám pastierov podľa môjho srdca.*“ (Porov.: Jer 3, 15) Poďakujme Bohu, že máme s tým i v našej farnosti osobnú skúsenosť, že Boh si povoláva i dnes z našej farnosti robotníkov do svojej vinice.

Dobré dielo... Všetko čo Boh dáva, je dobré a vzácne. Každé povolanie pochádza od Boha a je nezaslúženým, častokrát i vymodleným Božím darom. Povolanie je tajomstvom úžasnej výmeny medzi Bohom a človekom, kde človek dáva Bohu seba, Boh prijíma tento dar

a z človeka vytvára nástroj svojej spásy. Povolanie je tajomstvom dialógu medzi Bohom a človekom, medzi láskou Boha, ktorý volá a medzi slobodou človeka, ktorý Bohu s láskou odpovedá. Láska je plným zmyslom života človeka a o to viac kňaza. Byť kňazom znamená neustále odpovedať Bohu láskou na výzvu „*Podľa mnou.*“ (Mt 9, 9) Ide o lásku, ktorá nemyslí na seba, na svoje záujmy, ale je vždy otvorená pre druhých, vie sa darovať a obetovať.

Nech ho aj sám dokončí... Začaté treba dokončiť. Z tejto formulácie môžeme vycítiť určitú dynamiku, môžeme za tým sledovať proces. Tu na zemi je málo vecí hotových a dokonalých. Preto nás Kristus povzbudzuje: „*Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Nebeský*

Otec.“ (Mt 5, 48) Aj kňazské povolanie musí postupne rásť, formovať sa a dozrievať v dokonalosť a svätosť. A tu si musíme uvedomiť, že bez Božieho požehnania sú márne naše namáhania. Lenže táto veta platí i naopak. Bez nášho pričinenia a spolupráce s Božou milosťou, nemôžeme očakávať Božiu pomoc. Ak aj Boh niekoho obdaril darom povolania, to ešte neznamená, že mu tým automaticky zaručil spásu. Kňaz musí na svojej spásu tvrdo pracovať, aby sa čím viac pripodobňoval Kristovi.

Prosme za našich novokňazov, aby boli z nich naozaj dobrí správcovia Božích tajomstiev. Aby boli vždy vernými a svätými kňazmi, čo bude neustále dôvodom pre Božiu chválu a našu radosť.

Valentín Kokoruďa ■

editoriál

Začína sa obdobie, keď sa študenti – a nielen tí – „rozbehnú“ po celom Slovensku a aj do zahraničia, pretože hľadajú brigádu, prácu, alebo dobrodružstvo.

Je to ozaj skvelé, že môžeme cestovať do rôznych kútov sveta – študovať, pracovať, spoznávať nové krajiny, iné kultúry, zvyky a tradície. To všetko vplýva na rozvoj osobnosti človeka. Zdalo by sa, že všetko je v poriadku. A predsa. Mnohokrát počujem, ako sa tí, ktorí sa vrátili z cudziny, sťažujú, ba dokonca nadávajú na naše Slovensko a na to, ako je tu všetko zlé a katastrofálne, ale tam – v tom a tom štáte, je to také iné, krajšie, zaujímavejšie...

Je pravdou, že u nás ešte mnohé veci nefungujú, zarábame v porovnaní s inými štátmi oveľa menej, a tým je aj životný štandard väčšiny ľudí oveľa nižší. No bolo by naivné myslieť si, že za 14 rokov samostatného štátu tu bude taká funkčná demokracia, ako v štátoch, v ktorých sa budovala niekoľko desiatok rokov... Problém však vidím niekde inde. Domov, to nie sú len pracovné príležitosti. To je predovšetkým kultúra a spôsob života. A to tvorí v prevažnej miere obraz krajiny, na ktorú človek je alebo nie je hrdý. A kultúra sa nedá nariadiť alebo definovať zákonmi. Kultúru tvoríme svojím bytím, životom, postojmi k hodnotám. A preto sa stotožňujem s jednou starou múdrosťou, ktorá hovorí, že kto si neváža vlasť svojich predkov, neváža si sám seba.

Keď sa rozprávam so svojimi žiakmi, trúfam si povedať, že prevažná väčšina z nich sa nepekne vyjadruje o našej maličkovej republike. My, dospeláci, vieme, že deti sa učia od nás hlavne tým, že opakujú naše „maniere“. No a presne tak je to aj s pohľadom na našu krajinu. Pri tom „detskom“ hundraní skúsený pedagóg vidí častokrát obraz ich rodičov. To, čo počujú doma, vedome alebo nevedome opakujú. Bez nejakého kritického zhodnotenia svojich úsudkov.

Som smutná z toho, že mnohí chcú utekať z tejto vraj „hnusnej“ krajiny – ako to často počujem. Kladiem si otázku, koľkí rodičia sa rozprávajú so svojimi deťmi o tom, že toto je zem ich starých a prastarých otcov a mám, zem ich tradícií, kultúry, kresťanstva, ich koreňov. Tak, aby už od detstva boli na to hrdí. Možno, že mnohí z nás necítíme jasný rozdiel medzi vlastenectvom a nacionalizmom. Nacionalizmus je negatívny pojem, avšak vlastenectvo by nám malo byť blízke. Pripomína mi to symbolickú situáciu, keď Američan si ihneď kládie ruku na srdce a hrdo spieva, akonáhle začuje znieť svoju hymnu.

Samozrejme, že nie je na tom nič zlé, keď ľudia odchádzajú zo svojej krajiny kvôli štúdiu, práci, za rodinou a známymi. Horšie je, keď si tam berú so sebou svoju zatrpknutosť na vlastnú krajinu a tú šíria ďalej.

Ešteže sú medzi nami takí, ktorí nosia s radosťou svoju vlasť v srdci a ostatní to cítia. Verím, že k takým budú patriť aj naši dvaja novokňazi. Pôjdu po svojej cestičke ďalej. Prajem im, aby jednou z ich milých kňazských povinností bolo šíriť lásku k svojmu rodku. A je to jedno, či ostanú na Slovensku, alebo poputujú do zahraničia.

Nech ich Pán na ich cestách žehná.

Monika Hodnická

zdravotnícke okienko

Milí čitatelia!

Tento môj príspevok bude venovaný skôr čitateľkám - mamičkám. Keďže pracujem v nemocnici, mnohých malých chorých pacientov vidím po prvýkrát. Nepoznám ich rodinu a ich doterajší zdravotný stav. V týchto situáciách si potrebujem urobiť o dieťati obrázok na základe anamnézy - teda získať údaje o zdravotnom stave dieťaťa.

Keďže choré dieťa - hlavne to malé - nedokáže popísať svoje zdravotné ťažkosti, musí ich dospelý /najčastejšie rodič dieťaťa/ dokázať odpozorovať, popísať a správne posúdiť. Dôkladná anamnéza tvorí až 70 % správne postavennej diagnózy a je teda aj základom úspešnej liečby. Možno vás prekvapuje, ako málo ostáva na vyšetrenia. Veru, nemýlite sa - iba približne 30 %. Vyšetrenia sú však len pomocné a základom správnej diagnózy a liečby ostáva anamnéza.

U detí, hlavne tých malých, sú dôležité údaje o tehotnosti, liekoch užívaných počas tehotenstva, okolnostiach pôrodu, popôrodnom období a dojčenskom vývine. Sem patria aj údaje o očkovaní dieťaťa, dĺžke dojčenia, spôsobe prechodu na nemliečne príkrmy. Detský lekár sa v niektorých situáciách pýta aj na rast a vývin dieťaťa. Dôležitý je údaj o alergiách - hlavne na lieky a prekonaných infekčných ochoreniach. Veľmi potrebná je informácia o užívaní liekov, hlavne antibiotík. Lekár sa potrebuje rozhodovať často rýchlo, a preto by mu mal pacient v tom pomôcť. Rozhodnúť sa pre správnu liečbu pri infekčných chorobách je potrebné na základe údajov o užívaných ATB v predchorobí. Pacienti si však tieto dôležité fakty často nepamätajú a možno ich nepovažujú ani za dôležité. Pre správnu liečbu je to však veľmi dôležitá informácia.

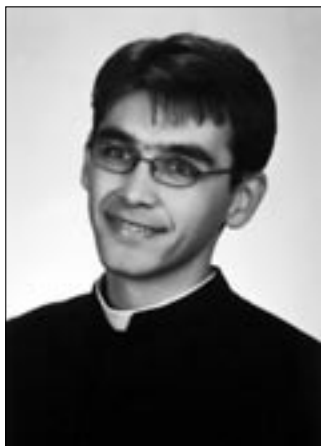
V prípade ochorenia má význam chvíľu príznaky pozorovať ešte predtým, ako vyhľadáme lekára, aby sme dokázali podať dostatočnú informáciu. Samozrejme to neplatí pre akútne a život ohrozujúce prípady. Tam treba predovšetkým rýchlo konať. Ale o tom až nabadúce.

MUDr. Jana Virčíková

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Markušovce pre farnosť Markušovce a filiálky Teplička, Pod Teplička a Lieskovany. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Monika Hodnická. Redaktori: MUDr. Mária Košalová, Adriana Lazorová, Peter Lazor, Lucia Dutková. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Technické spracovanie: Tlačiareň Kežmarok. Jazyková spolupráca: Mgr. Dagmar Repaská. Odborný konzultant: Prof. ThDr. Ján Duda, PhD., Imprimatur: Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ 16.2.1999, č. prot. 113/99. Registrované OÚ, odbor školstva a kultúry v Spišskej Novej Vsi, reg. č. 2/99. Náklad 1000 kusov. Adresa redakcie: Rím. kat. farský úrad, Michalská 52, 053 21 Markušovce. Nepredajné. E-mail: info@pokojadobro.sk. <http://www.pokojadobro.sk> Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Čo napísali novokňazi o sebe

Narodil som sa 14. októbra 1979 v Levoči. Pochádzam z päťčlennej rodiny. Otec Ján (53) pracuje ako údržbár pri prácach na tuneli vo Fínsku. Mama Darina (49), rodená Juričková, rodáčka z Tepličky, pracuje ako upratovačka v Základnej škole v Markušovciach. Mám dvoch súrodencov. Starší brat Vlado (27) je ženatý a žije na Morave pri Znojme. Mladšia sestra Jana (24) je slobodná a pracuje ako au-pair v Londýne.

Ján Rimbala, novokňaz

V rokoch 1987-94 som navštevoval Základnú školu v Markušovciach a v rokoch 1994-98 som navštevoval Gymnázium sv. Františka Assiského v Levoči. Po ukončení tejto školy som sa hlásil do kňazského seminára v Spišskej Kapitule, kde ma však neprijali. Preto som od októbra 1998 do októbra 1999 nastúpil na vojenskú službu do Rimavskej Soboty. Po ukončení vojenčiny som si znova podal prihlášku do kňazského seminára v Spišskej Kapitule. Tentoraz ma prijali. Tu som od roku 2000 doteraz študoval.

Povolanie ku kňazstvu som pocítil v ranom detstve, no nebolo to také vážne. Bolo to také svetielko, iskrička. Toto povolanie sa začalo

vo mne vážnejšie ozývať na gymnáziu, hlavne na konci štúdií, keď som „to“ cítil, ale som „to“ ešte nechcel. No a z tohto pocitu sa stala túžba počas vojenčiny a po nej, hoci aj vtedy boli také chvíľkové zaváhania... Teraz som šťastný lebo viem, že toto je moje miesto v živote. Od určitého momentu to jednoducho viem...

Moja cesta ku kňazstvu nebola taká priama, skôr tie cestičky boli také kľukaté a neisté. O to viac som rád, že teraz už tú istotu mám: istotu, že som si vybral dobre. Prajem každému človeku, aby raz dospel do toho momentu, keď si povie, že si vybral dobre.

Ján Rimbala, novokňaz ■

Pre našu farnosť je to veľká milosť sprevádzať k oltáru naraz dvoch kňazov. Ďakujeme Bohu, že v poslednom období nám požehnáva nových kňazov a bohoslovcov. Vďaka patrí aj nášmu kňazovi Prof. Jánovi Dudovi, ktorý sa svojimi modlitbami, povzbudením, osobným príkladom a angažovanosťou spolupodieľa na zrode a formovaní budúcich kňazov našej farnosti. Zároveň ďakujeme všetkým farníkom a ostatným ľuďom dobrej vôle za ich modlitby a obety za duchovné povolania.

- redakcia -

Novokňazi ešte ako bohoslovci pred katedrálou sv. Martina

Narodil som sa 31. mája 1980 v Krompachoch. Svoje detstvo a obdobie stredoškolských štúdií som prežil v Markušovciach. Otec Andrej pracoval ako banský údržbár a v súčasnosti je na dôchodku. Mamka Elena, rodená Šustrová je rodáčka z Kluknavy, pracovala ako zdravotná sestra v nemocnici v Krompachoch. Aj ona je v súčasnosti na dôchodku. Sestra Andrea je vydatá, žije so svojim manželom Lubomírom v Levoči a pracuje ako učiteľka náboženstva a slovenského jazyka na Základnej škole v Markušovciach.

V rokoch 1987-94 som navštevoval Základnú školu v Markušovciach a v rokoch 1994-98 som navštevoval Strednú priemyselnú školu strojnícku v Spišskej Novej Vsi, ktorú som ukončil maturitnou skúškou.

Pre kňazstvo som sa rozhodol už na strednej škole. V roku 1999 som bol prijatý do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule. V treťom ročníku som štúdium prerušil na jeden rok, aby som sa lepšie uistil o svojom kňazskom povolaní. Zamestnal som sa. Pracoval som v Prahe, Bratislave a Senici na rôznych pracovných a administratívnych miestach.

V roku 2004 som sa vrátil do kňazského seminára do

Róbert Gurčík, novokňaz

štvrtého ročníka a pokračoval som v štúdiu katolíckej teológie a vo formácii. V roku 2005 som prijal diakonskú vysviacku a stal som sa členom kléru v Spišskej diecéze. Diakonskú prax som vykonával vo farnosti Ružomberok.

Dňa 11. júna 2006 som mal v Spišskej Kapitule slávnostnú promóciu, čím som ukončil štúdium v kňazskom seminári na teologickej fakulte Katolíckej univerzity. Dňa 17. júna 2006 prijmem kňazské svätenie

Po kňazskej vysviacke chcem slúžiť Bohu i ľuďom ako kňaz tam, kam ma diecézny biskup pošle. Medzi moje záľuby patrí anglický jazyk, práca s počítačom a práca s ľuďmi.

Róbert Gurčík,
novokňaz ■

ROZHOVOR S NOVOKŇAZMI

Tento mesiac prežíva naša farnosť obrovskú radosť. Dvaja z našich bývalých markušovských miništrantov prijali 17. júna vkladáním rúk nášho otca biskupa sviatosť kňazstva. Všetci dobre vieme, o koho ide. Sú to Janko Rimbala a Robo Gurčík. Pri tejto milej príležitosti som im položila zopár otázok. Do začínajúcej kňazskej služby im chceme zaželať hlavne veľa zdravia, mnoho božích milostí, božieho požehnania a radosti zo svojej duchovnej práce.

Kedy si prvýkrát počul „boží hlas“, kedy prišiel ten prvý impulz v tvojom živote, že sa chceš stať kňazom? Prišiel postupne alebo to bola nejaká udalosť v tvojom živote, ktorá to všetko spustila?

R: Seriózne som začal zvažovať túto možnosť na strednej škole. V mojom prípade to boli dotieravé myšlienky, ktoré ma znepokojovali a neustupovali.

J: Prišlo to postupne. Aj keď som sa tomu zo začiatku bránil. Chcel som si urobiť život podľa svojich predstáv. Postupne ma to však celé chytilo a podmanilo svojim čarom.

Živo si pamätám na chvíľku, keď sme sa s Cyrilom asi po 2.ročníku na ZŠ rozprávali, čím chceme byť. Najprv sme o tom nechceli veľmi hovoriť, ale nakoniec vysvitlo, že obaja chceme v podstate to isté. Na strednej škole to však trochu opadlo a veľmi som chcel študovať medicínu. No od 4. ročníka som mal v hlave veľký zmätok, ktorý zmizol po mojom pevnom rozhodnutí stať sa kňazom. Ten zmätok sa už viac nevrátil...

Bol alebo aj je niečo alebo niekto, kto ťa svojím spôsobom inšpiroval k tomuto celoživotnému povolaniu?

R: Je ich viac, na jednej strane sú to kňazi, na druhej strane ľudia, ktorí s kňazstvom nemajú nič spoločné.

J: Boli to hlavne príklady kňazov z okolia. Chcel by som spomenúť najmä Tonka Kasana, s ktorým som doteraz dobrý priateľ a mám ho rád. Je to človek, ktorého je ťažko nemať rád... Oslovil ma najmä svojím prístupom k ľuďom, jeho otvorenosťou, obetavosťou a ešte niečím, čo neviem konkrétne definovať. Môjmu rozhodnutiu predchádzalo najmä intenzívne premýšľanie o živote, ľuďoch, Bohu, trpení a o mne.

Janko a Róbert na Sivej Brade neďaleko seminára

Je pre teba niekto vzorom aj v tvojom okolí? Máš vzor medzi svätými? Koho si berieš, resp. uznávaš ako svojho patróna?

R: Áno, je taký človek, ale nebudem ho menovať, aby sa náhodou nepokazil. Mój obľúbený svätec je Don Bosco. Obľúbil som si ho kvôli jeho štýlu, akým vedel osloviť ľudí. Všetko čo robil, dotiahol do úspešného konca – mám sa čo učiť.

J: Z okolia sú to kňazi Kasan, Kuffa, Krišanda a zo svätých Ján Mária Vianney, Filip Neri, Don Bosco. Mojm patrónom je sv. Ján Krstiteľ, ale aj sv. Ján apoštol je mi veľmi blízky pre svoj blízky vzťah s Ježišom.

Dnešná doba cirkvi veľmi nepraje. Uvedomuješ si preto vážnosť a súčasne aj dôležitosť svojho povolania práve v dnešnej dobe?

R: Uvedomujem si súčasnú situáciu, ale také strašné to zas nie je. Keď je cirkev v nemilosti sveta, to neznamená, že je v nemilosti Boha.

J: Nevieam, či si to dostatočne uvedomujem, ale do kňazstva nejdem preto, aby som sa mal dobre.

Ktojej skupine by si sa chcel v rámci pastoraácie najviac venovať?

R: Nemám presne vyšpecifikovanú skupinu farníkov, ktorým by som sa

chcel venovať. Predpokladám však, že najviac si budem rozumieť so svojimi rovesníkmi, ale napriek tomu chcem byť kňazom pre všetkých.

J: Najbližšie sú mi mladí, ale chcem sa venovať všetkým, ku ktorým prídem.

Čo pre teba znamená rodina?

R: Pre každého človeka zdravá rodina predstavuje zázemie. Rodina, z ktorej odchádzam do pastoraácie, mi poskytovala dostatočné zázemie - ťažko sa mi bude zvykať.

J: Rodina je pre mňa z najkrajších fenoménov našej spoločnosti. Keď vidím nejakú šťastnú rodinku, hneď sa mi zlepši nálada. V kruhu takejto rodiny sa cítim ako doma.

Niekedy som aj ja sníval o svojej vlastnej rodine a živo som si to všetko predstavoval. Teraz snívam o duchovnom otcovstve, o svojich duchovných deťoch, blízkom spoločenstve, kde sa nemusím pretvarovať a kde sa cítim dobre, jednoducho o mojej farnosti.

Aký je tvoj názor na vydávanie časopisu vo farnosti?

R: Časopis mi nosieva do seminára pán farár. Poskytuje mi prehľad, čo sa doma deje, aké boli akcie – okrem iného. FANDÍM VÁM.

J: Veľmi kladný.

Čo by si chcel na záver popriať naším čitateľom?

R: Želám každému čitateľovi pokojné dni, lebo pokoj symbolizuje prítomnosť Boha.

J: Každého pozývam na našu vysviacku a primície, aby som sa s vami podelil o svoju obrovskú radosť. Len veľmi nerád by som na niekoho zabudol. Aj preto vás týmto srdečne pozývam. Príďte a tešte sa spolu s nami. Tešíme sa na vás.

Za rozhovor ďakuje M. Košalová ■

Reportáž z púte do Krakova

Je sobota 6. mája. O 4.30 hodine odchádzajú zo Spišskej Novej Vsi tri autobusy plné pútnikov. V jednom z nich sedíme aj my, Markušovčania. Cieľom púte je svätýňa Božieho milosrdenstva v Krakove, ktorú pápež Ján Pavol II. v roku 2002 zasvätil Božiemu milosrdenstvu. Privítal nás kostol s modernou architektúrou, úžasné dielo človeka a uprostred toho milosrdný Pán Boh, ktorý má otvorenú náruč pre každého. Slovenských pútnikov tam bolo približne 15 000.

Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že som tu.

Púť sa niesla v znamení – cez Matku k Otcovi. Svätú omšu celebroidal prešovský eparcha Ján Babjak spolu s asi 200 kňazmi.

Po svätej omši sa konala adorácia so slávnostným eucharistickým poženáním.

Táto púť ma nesmierne vnútorne obohatila. V dnešnej ťažkej a uponáhľanej dobe si málo uvedomujeme, aké je pre nás dôležité zastaviť sa, uvedomiť si svoje životné postoje, kam ideme, čo je zmyslom nášho života. Každý z nás má ťažkosti, problémy. Niekedy veľké, inokedy menšie a ne-

vieme si s nimi poradiť. Sme slabí, strácame vieru, nevieme, ako ďalej. Málo sa modlíme, nemáme čas na svojich blízkych, na čítanie Svätého

jeho prehojné milosrdenstvo s nami, našimi rodinami, blízkymi, s celým svetom. Tiež sme Ho prišli odprosovať za naše poklesky, pády, urážky, za naše slabosti. Zároveň sme Ho prišli prosiť o pomoc a vytrvalosť v dobrom až do konca.

Ďakujem Ti, Ježišu, že nás miluješ takých, akí sme.

Poobede sme vošli do svätyně. Program pokračoval príhovorom riaditeľa rádia Lumen Juraja Spuchľáka, ktorý nám hovoril o práci v rádiu, predstavil svojich spolupracovníkov a tí priblížili svoju prácu v rádiu.

Pane, žehnaj ich dielo, ďakujeme Ti za nich.

Program potom pokračoval svedectvom veriacich, prednáškou sestry Benedikty na tému – Mária, Matka Božieho milosrdenstva. O 15. hodine celá

púť vyvrcholila ružencom Božieho milosrdenstva v rozličných jazykoch a ukončilo ju slávnostné poženanie krakovského pomocného biskupa J. Zajonca.

So srdcom naplneným Božím pokojom a láskou sme sa vrátili domov.

Ježišu môj, dôverujem v Teba.

Anastázia Sopková ■

Písma, na rozjímanie. A pritom stačí tak málo – zastaviť sa.

Ďakujem Ti, Matka milosrdná, že ma voláš.

Všetci, ktorí sme boli spojení modlitbou a eucharistickou obetou v Krakove, sme sa prišli Pánu Bohu poďakovať za preukázané milosti, ktorými nás naplňa. Prišli sme ho chváliť za

Púť v Sanktuáriu Božieho milosrdenstva v Krakove

*„Prestaň sa báť! Dôveruj Bohu, ktorý je bohatý na milosrdenstvo. Je s Tebou Ježiš, darca nádeje, ktorý ťa nesklame!“
(Ján Pavol II.)*

V prvú májovú nedeľu sa skupinka veriacich z Markušoviec a Tepličky spolu s vyše 15 tisíc Slovákmí zúčastnila druhej púte Rádia Lumen v Sanktuáriu Božieho milosrdenstva v Krakove. Túto Svätýňu v Lagiewnikách zasvätil pápež Ján Pavol II. Božiemu milosrdenstvu počas svojej poslednej návštevy Poľska v roku 2002. Pozvanie Slovákov prijal aj jeho osobný sekretár, dnes krakovský arcibiskup, Stanislaw Dziwisz, ktorý nás srdečne privítal a zdôraznil, že práve Slováci tvoria po Poliakoch najpočetnejšiu skupinu pútnikov v Krakove.

Mottom podujatia „Cez Matku k Otcovi“ a naším cieľom bolo duchovne pookriať, poďakovať za Božiu milosť a vyprosiť pokoj a radosť. Slávnostnú svätú omšu celebroidal prešovský eparcha vladyka Ján Babjak a homíliu zameranú na Božie milosrdenstvo predniesol banskobystričský biskup Rudolf Baláž. Slovo milosrdenstvo, lat. misere-cordia, v preklade znamená „odovzdaj chudákovi dobrotu svojho srdca“. Otec biskup nás vyzval, aby sme sa domov vrátili so srdcom plným milosrdenstva, čo premení naše vzťahy i okolie k lepšiemu. Na záver svätej omše sa uskutočnila eucharistická adorácia.

Program pokračoval prezentáciou Rádia Lumen a jeho pracovníkov, svedectvami veriacich a prednáškou

sestričky Benedikty z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva, kde pôsobila aj Faustína Kowalská, evanjelizátorka Božieho milosrdenstva. V prestávkach sme mali možnosť prezrieť si baziliku zvnútra, okolité kaplnky, vystúpiť na vyhlídkovú vežu, navštíviť kláštor a pokloniť sa relikviám svätej Faustíny. Púť vyvrcholila ružencom Božieho milosrdenstva v rôznych jazykoch.

Slávnostné záverečné poženanie pútnikom udelil krakovský pomocný biskup Jan Zajonca, ktorý sa s nami rozlúčil slovami: „Pridťe zas!“. Obohatení duchovnými zážitkami sa už teraz tešíme na budúcoročnú púť v Krakove.

Júlia a Katarína Kalafutove ■

Jubileum kňazstva

Všetkým je dobre známe, že ľudia sa radi stretávajú. O to radostnejšie je, keď sa ľudia stretnú pri takej nezvyčajnej príležitosti, akou je požehnaných 85 rokov života a 60 rokov kňazskej služby.

Takejto udalosti Pán Boh doprial vášmu rodákovi Mons. Michalovi Klučarovi, ktorý s radosťou prijal pozvanie od miestneho pána farára Prof. Jána Dudu na poďakovanie sa Všemohúcemu Otcovi sv. omšou v rodisku Markušovce. Ako sám spomína v homílii 28. mája 2006 v Markušovciach: „*Verejné poďakovanie je na mieste, zvlášť dnes, v týchto časoch, keď mnohí mladí ľudia pozerajú na kňaza ako na svoj vzor, ktorý im mnohokrát ukáže zmysel života. Na kňaza, od ktorého očakávajú, že bude ich kompasom na ich životnej púti. Ak budú ľudia vidieť u neho vernosť evanjeliu, bude táto skúsenosť mocnejšia ako nezdravé zábery v televízii. Skutky aj dnes majú svoju hodnotu a kňaz má konať službu, ktorá sa stane mostom a nie prekážkou pre ľudí, ktorí sa chcú stretnúť s Ježišom. To bolo snahou aj môjho kňazského účinkovania, či to už bolo 10 rokov na Liptove, alebo 10 rokov v rodisku nehoheho otca biskupa Jána Vojtaššáka a 40 rokov na Spiši v Spišskej Kapitule. A tak sa naplnilo tých 60 rokov mojej skromnej služby na cirkevnom poli. Som hrdý na to, že patrím do živého radu kňazských povolání farnosti Markušovce.*“

Mons. Michal Klučar počas slávnostnej bohoslužby

Pri návšteve jeho príbytku v Dome Charitas Sv. Jána Bosca v Spišskej Kapitule Mons. Klučar spomína na Božiu dobrotu, ktorá ho sprevádzala jeho životom. „*Vďačnosť je nesmiernu pekná forma vzťahu k Bohu a k ľuďom.*“ S vďakou si spomína aj na svojho svätiteľa, Božieho služobníka biskupa Vojtaššáka a iných biskupov, ktorí viedli kňazov k tomu, aby posvecovali svet učením evanjelia a povzbudzovali novokňazov byť natoľko silní vo viere, aby ju mohli dávať ďalej. Svoju prácu zamerať na spásu ľudí a všetkých príviesť k Bohu. Krátka spomienka Vsdp. Klučara ku dňu svojej vysviacky, k mladosti a začiatku pastoračnej činnosti:

„*Mali sme veľa mladistvých plánov, ktoré sme chceli realizovať, ale pre nepriazeň politických pomerov sa nám všetko nepodarilo. Čo sa ale nepodarilo nám, to sa podarilo našim nástupcom, a čo nie im, tak to už budete naplňovať vy mladí,*“ dodáva. „*Dnešná generácia kňazov môže už s hrdosťou prichádzať na kapitulský Sion, ktorý je prameňom duchovnej sily katolicizmu, ako po duchovnej, tak aj po kultúrnej stránke. To čo bolo v minulosti zakríknuté už ožilo.*“

V deň výročia 60. rokov vysviacky 9. júna sme sa spolu s kňazmi a ostatnými obyvateľmi a zamestnancami Domu Charitas Sv. Jána Bosca na Spišskej Kapitule zišli sláviť Najsvätejšiu obeť chvály v kaplnke Panny Márie Pomocnice kresťanov. Celebrantom sv. omše bol sám jubilant, ktorý sa osobne chcel poďakovať Nebeskému Otcovi za dar kňazstva sv. omšou na výročie svojej vysviacky. Hneď v úvodnej modlitbe to potvrdzuje keď sa modlí modlitbu dňa: „*Bože, Ty si ma bez mojich zásluh vyvolil, aby som konal službu v tvojej Cirkvi...*“, hneď bolo každému jasné, že ide o výročie primičnej sv. omše. Jubilant nás v kázni povzbudzoval, že každý západ slnka nám pripomína, že raz odovzdáme všetko a napriek tomu nemusíme zostať s prázdnyimi rukami. Šťastie je cieľom ľudského života, pozná ho však iba ten, komu ide viac o šťastie druhých ako o to vlastné. Každý je najkrajší a najužitočnejší, ak je sám sebou. Pretože jednou z najbezpečnejších ciest k najčistejšej radosťi je cesta

Prinášanie obetných darov

Pán M. Lazor blahoželá Mons. Klučarovi v mene všetkých markušovčanov

utrpenia a skúšok. Vtedy Kristova láska dosahuje plnosti. Uchovanie tejto radosti je súčasne uchovanie pravého charakteru Kristovho učeníka. V závere kázne sa poďakoval jubilant Všemohúcemu Bohu, spomenul si na nebohých rodičov, súrodencov i celú rodinu, poďakoval za ich podporu najmä modlitbou a za vzájomnú lásku. Zároveň nás prosil o modlitbu za vytrvalosť, aby kňazská služba bola Cirkvi na osov a súčasne nás uistil, že svojimi modlitbami nám chce vyprosovať od Všemohúceho potrebné milosti a mocnú materinskú ochranu Panny Márie. Celá sv. omša sa niesla v Duchu primícií. Záverečné požehnanie dojalo každého, pretože trasúci sa hlas jubilanta bol nádherným prejavom úprimnej vďačnosti pokorného správcu svätých tajomstiev.

Mgr. Milan Ferenčík ■

Kňazi našej farnosti

Bola nedeľa Dobrého Pastiera. Pán kaplán v kázni spomenul, že zakrátko dvaja mladí muži – Janko Rimbala a Róbert Gurčík budú vysvätení za kňazov a dvaja bohoslovci – Jožko Súkeník a Matúš Reiner študujú na Teologickej fakulte v Spišskej Kapitule.

Zamyslela som sa nad jednou vecou. Uvedomujeme si my, veriaci markušovskej farnosti, koľkí mladí muži z našej farnosti sa rozhodli stať sa kňazmi? Pohľadala som obrázky z primícií, opýtala sa mojej 85-ročnej mamy, ktorá si viac pamätá ako ja a keď som dala údaje na papier, bola som veľmi prekvapená.

Od roku 1960, keď nastúpil do seminára v Bratislave vdp. Jozef Mrovčák, s dvomi prestávkami v roku 1975-1978 a v roku 1983-1990, sme vždy mali v seminári nejakého bohoslovca.

Jozef Mrovčák

1960 - nástup do seminára
1965 Bratislava - vysviacka

Stanislav Baldovský

1965 - nástup do seminára
1970 Bratislava - vysviacka

Vladimír Fajkus

1969 - nástup do seminára
1974 Bratislava - vysviacka

Viliam Komár

1970 - nástup do seminára
1975 Bratislava - vysviacka

Ján Čuchran

1978 - nástup do seminára
1983 Bratislava - vysviacka

Matej Peter Ovčiarik

1990 - nástup do seminára
1992 Nitra - vysviacka

Peter Lovas

1990 - nástup do seminára
1996 Sp. Kapitula - vysviacka

Peter Hamráček

1991 - nástup do seminára
1997 Sp. Kapitula - vysviacka

Cyril Hamrák

1998 - nástup do seminára
2004 Sp. Kapitula - vysviacka

Róbert Gurčík

1999 - nástup do seminára
2006 Sp. Kapitula - vysviacka

Ján Rimbala

2000 - nástup do seminára
2006 Sp. Kapitula - vysviacka

Ďalší vysvätení

1920 Prof. Štefan Faith
1946 Pavol Dobranský
Mons. Michal Klučár
1950 Michal Pačnár
1955 František Jasečko
František Hamráček

Mali sme ešte dvoch bohoslovcov: Michala Mikolaja – zomrel v 4. ročníku v roku 1923, Jonáša Pačnára – zomrel pred nástupom do seminára v roku 1960.

Spolu je to 17 kňazov a 4 bohoslovcov – dvaja sú teraz v seminári.

Zamysleli sme sa niekedy nad tým, akú milosť nám Pán Boh preukazuje tým, že sa od roku 1946, čiže už 60 rokov vždy nájde odvážny mladý muž, ktorý počuje a poslúchne Božie volanie a rozhodne sa pre kňazstvo? Boh volá aj dnes.

Modlime sa preto, aby naša mládež počula aj v dnešnom hlučnom svete Boží hlas a išla za ním. Prosme Pána žatvy, aby naďalej aj z našej farnosti povolával robotníkov do svojej vinice.

Beáta Ovčiariková ■

Da Vinci a „jeho“ kód

Určite sa už mnohí z vás pokúšali „odkódovať“ ten Da Vinciho kód.

Danovi Brownovi sa podarilo rozpútať horúcu diskusiu na celom svete, zarobiť zopár peniažtekov a dokonca čeliť obviňeniam z plagiátorstva.

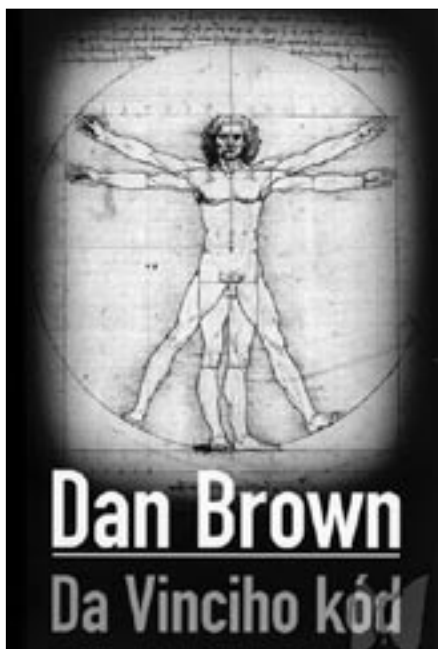
Ludia mali oddávna radi škandály, pikošky a povedzme si pravdu do očí, že aj my radi rozprávame o veciach, ktoré vôbec nie sú pravdivé alebo nevieme, či sú pravdivé. Človek rozumný je už raz taký...

Aj slovenské denníky, ktoré prinášajú asi najmenej pravdy alebo pravdu a lá bulvár, sa predávajú najlepšie.

Mnoho ľudí si myslí, že fikcia o Ježišom manželstve s Máriou Magdalénou teraz nabúra tisícročné pravdy kresťanstva. Kresťanstvo zažilo už aj horšie veci a stále pevne stojí „a pekelné brány ju nepremôžu ...“ Môžeme sa teda pýtať, či je toto niečo vôbec tak hrozné. Veď aj najlepší kresťan má pochybnosti a k Bohu sa približuje, ak tieto pochybnosti a otázky rieši. Nakoniec zistíme, že Da Vinciho kód je iba určitou pochybnosťou, s ktorou sme zápasili. Problém asi nebude v knihe, ale v ľuďoch, ktorí chcú alebo nechcú poznať pravdu.

Hľadáme teda pravdu, lebo ona nás vyslobodí z pochybností. Hľadáme, lebo sa nám to opláti. Veď Boh je pravda a On je naša najlepšia investícia!

Možno je už svetová debata o knihe a filme DA VINCIHO KÓD príliš známa a ošúchána, no napriek tomu považujem za vhodné vyjadriť sa k to-

muto bestselleru. O vyjadrenie som poprosila duchovného otca prof. Jána Dudu. Položila som mu zopár otázok:

1/ Táto otázka už bola položená viacerým predstaviteľom Katolíckej cirkvi, no predsa sa ju opýtam: aký je postoj k filmu/knihe Da Vinciho kód od D. Browna?

Odmietavý. Katolícka cirkev považuje knihu a film za dehonestujúci a pre katolíkov neprijateľný. Vymýšľať si zo života Pána Ježiša nepravdivé údaje je pre nás osočovaním. Viem, že niektorí teológovia vyzvali D. Browna k dialógu o tom, ako to vlastne v živote Pána Ježiša bolo naozaj. Odmietol to. Nechce dialóg. Vie, že by svoje dehonestujúce výmysly nedokázal obhájiť. Kniha i film sú dôkazom, kam až je človek ochotný zísť, aby získal peniaze. Je to o peniazoch. D. Brown má však predsa len jedno šťastie, že ten Ježiš, ktorého tak perverzne dehonestoval, naučil kresťanov odpúšťať a že kresťania súčasnej doby sa nepodobajú islamským fundamentalistom a teroristom. Ak by opak bol pravdou, ktovie, či by ešte bol nažive.

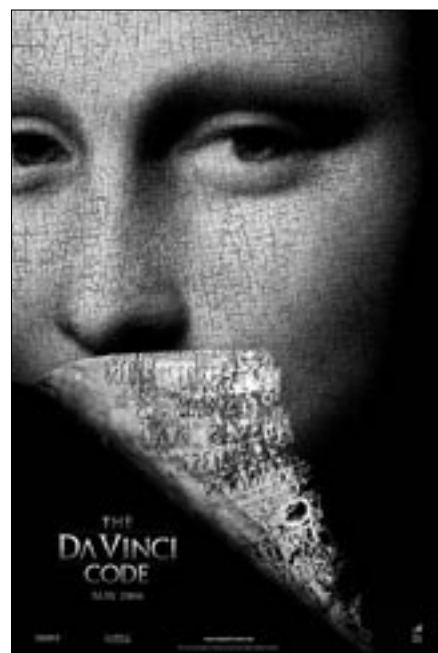
2/ Môžeme si teda prečítať túto knihu alebo pozrieť tento film bez výčitiek svedomia?

Katolícka cirkev nevedie zoznam zakázaných kníh alebo filmov, ale ponecháva to na svedomie každého kresťana. Na druhej strane sa neteší z toho, ak veriaci knihy a filmy takéhoto druhu podporujú alebo propagujú. Ja osobne si to nepozriem a ani knihu si nekúpim. Mám o Pána Ježišovi svoj vyprofilovaný postoj viery, za ktorým si stojím. A v konečnom dôsledku škoda peňazí. Môžem ich využiť aj účelnejšie.

3/ Myslite si, že Katolícka cirkev stratí kvôli tejto knihe alebo filmu nejakých veriacych? Páčil sa mi názor, že ak by tento film alebo kniha otriasla vierou kresťana, vlastne to nebol skutočne veriacy.

Existujú rôzne stupne viery v človeku. Niekomu stačí málo, aby prišiel o svoju vieru. Preto nevyklúčujem ani takú alternatívu. Ale som presvedčený, že kniha alebo film majú iný cieľ. Majú zarábať peniaze pre ich tvorcov. Preto si myslím, že kresťania by mali bojkotovať aj knihu aj film, aby neprispeli svojím podielom zámeru ich tvorcov.

4/ Vy ste túto knihu čítali alebo film videli, aby ste boli pripravený na dialóg?

Nie, nečítal som ani knihu, ani film som nevidel a ani sa na to v budúcnosti nechystám. Nemyslím si, že práve toto by malo byť mojou prípravou pre dialóg na tému Da Vinciho kódu. Mojou skutočnou prípravou pre dialóg je poznanie života a diela Ježiša Krista tak, ako nám ho predstavuje Sväté písmo a učenie Katolíckej cirkvi. Bolo by pomýlené si myslieť, že pre dialóg je potrebné vidieť film a nepoznať v skutočnosti Pána Ježiša tak, ako nám ho predstavujú evanjeliá. Kto dôsledne pozná život Pána Ježiša z učenia cirkvi, je dostatočne pripravený na každý dialóg. Ale opakujem: som presvedčený, že cieľom tvorcov knihy a filmu nie je dialóg, ale peniaze. Preto im dobru myseľne prajem, aby si takto perverzne a dehonestujúco nadobudnuté peniaze užili, kým ich ešte Pán Boh drží pri živote a kým Večný Sudca neposúdi spravodlivo ich skutky.

5/ Ak ste knihu nečítali a film nevideli, ako viete posúdiť, či je to dobré a pravdivé alebo nie?

Veľa sa popisalo o obsahu knihy a filmu. Aj komentárov sa túto tému sa popisalo pomerne dosť. Preto som si o tom mohol urobiť o veci korektný názor aj bez toho, aby som knihu čítal alebo pozrel film. To mi stačí. Netúžim totiž čítať ani pozeráť to, čo uráža moje vnútro, moje presvedčenie. O to viac, že kniha a film nestojí na rozumných argumentoch, ale na výmysloch alebo presnejšie na nezmysloch. Nech mi to nikto nezazlieva.

Ďakujem za odpovede.

Lucia Dutková

Ako správne vyplňovať dotazníky

Určite ste už vyplňovali mnoho rôznych dotazníkov. Okrem základných údajov ako sú meno, priezvisko a pod., musíme vyplniť aj kolónku „povolanie“.

Páčila sa mi reakcia internetového čitateľa, ktorý napísal, že je potrebné rozlíšiť povolanie ako nejaké poslanie a ako zamestnanie. Myslím, že to bol správny postreh.

Ak teda nejaké dotazníky majú kolónku s názvom „povolanie“, treba ich asi zmeniť na kolónku s názvom „zamestnanie“.

Každý z nás je tu z istého dôvodu. Boh nás tu má, lebo jeho ruky sú práve tie naše. Niektorí majú neobyčajnú schopnosť potešiť toho druhého, iní nemajú problém postarať sa o starých ľudí, ďalší je tu možno preto, aby bližšieho priviedol na správne cesty.

Aj nezamestnaný môže byť „povolán“, lebo všetci sa máme podieľať na tom, aby sme si spríjemnili náš pobyt tu na zemi.

Nezabúdajme teda, že okrem nášho zamestnania máme aj inú prácu, ktorá síce nie je zaplatená v tomto živote, ale určite sa dočkáme primeranej výplaty od nášho božského zamestnávateľa. A viete, akú má „nebeská mzda“ výhodu? Nemusíme z nej odvádzať daň!

Prajem vám teda všetkým, ktorí sa cítite mladí duchom, úspechy v oboch zamestnaniach (alebo povolaniach?)!

Naši novokňazi

Dvaja naši novokňazi – Janko Rimbala a Róbert Gurčík – sa vydali na neľahkú cestu. A napriek tomu na cestu, ktorou ich bude sprevádzať Boh. Myslím, že je to dobrá spoločnosť. Možno ich cesta bude nebezpečná, ale zároveň dobrodružná.

Veľmi im teda budeme pomáhať našimi modlitbami. Je potrebné modliť sa aj za iných mladých, aby mali odvahu a silu vydať sa na Božie chodníky.

Naším novokňazom som položila aj otázky týkajúce sa mladých ľudí. Celý rozhovor, ako ste si už iste všimli, si môžete prečítať v tomto čísle nášho časopisu.

Chcem im vo svojom mene ešte raz popriať do ich pastoračie veľa trpezlivosti, posily a radosti, ktorú nech cítia z neustálej Božej prítomnosti.

Janko a Róbert medzi mladými

Chlapci, ktorí len nedávno behali po markušovských lúkach.

Miništranti, ktorí si asi v dobe svojho ministrovania vôbec nemysleli, že oni budú tí, ktorým budú miništranti pomáhať.

Študenti, ktorí majú za sebou štátnice a cca 20 rokov štúdia.

Tí, ktorí sa rozhodli nasledovať Boha a kráčať po jeho cestách.

Mladí, ktorí sa mohli rozhodnúť aj pre

teraz tak moderný voľný spôsob života, ale neurobili.

Dvaja muži, ktorí sú tiež iba ľudia a možno potrebujú viac modlitieb ako my ostatní, aby boli vytrvalí.

24. a 25. júna sa poďakujú Pánu Bohu za dar kňazstva v markušovskom kostole. Milí čitatelia, prinášame vám interview s ľuďmi, ktorých mená sú v tomto čísle PaD asi najviac skloňované.

Mgr. Róbert Gurčík a Mgr. Ján Rimbala.

Čo alebo kto bol vaším povzbudením a pomocou počas šiestich rokov v seminári?

Róbert: Počas seminárskych rokov veľa ľudí vstúpilo do môjho života. Najčastejšie som trávil čas so súčasným markušovským kaplánom Valentínom.

Janko: Mimo Boha hlavne dobré príklady kňazov: Kasan, Kuffa, Krišanda...

Čo je podľa vás najťažšie na kňazskej službe a čo bude na nej pre vás najťažšie?

Róbert: Nevieť jednoznačne odpovedať na túto otázku. Všetko bude závisieť od toho, do akého prídem prostredia. Zatiaľ sa to dá...

Janko: Celibát.

Mladým ľuďom sa v dnešnej dobe zdá kňazstvo „neatraktívne“. Čo myslíš, prečo je to tak?

Janko: Mladí ľudia v dnešnej dobe nevedia skutočne, čo kňazstvo je. Vidia len to, čoho sa kňaz zrieka a nevedia, čo získava... Ja som tiež mladý, aj ja mám svoje túžby, plány, sny, chcem žiť naplno, chcem byť šťastný, chcem žiť a nie prežívať... A napriek tomu (alebo

práve vďaka tomu) kňazstvo JE pre mňa atraktívne. Pretože som spoznal – a stále spoznávam, o čom je.

Ako chceš vo svojej budúcej farnosti priblížiť Boha mladým farníkom?

Róbert: Väčšina novokňazov to rieši rôznymi stretkami, výletmi – asi nebudem výnimka.

Janko: Ešte neviem. Ako sa len bude dať...

A záverečná otázka... V seminári ste toho zažili určite neúrekom. Podelte sa s nami o nejakú zábavnú príhodu, na ktorú sa nezabúda!

Róbert: Najväčšia sranda bolo zvyknúť si utekať v bohosloveckej reverende po seminárskych chodbách. Samozrejme predchádzali tomu mnohé nepekné pády /schodištia a pod./ V súčasnosti je beh v reverende pod kontrolou.

Janko: Raz sme na hodine rozprávali o tom, či si má kňaz s ľuďmi vykať alebo tykať. Profesor nám vysvetľuje: „No, zoberte si, ako by to lepšie znelo: Ty si hlupák, alebo Vy ste hlupák?“ A zozadu mu niekto pohotovo povedal: „Vy ste hlupák!“

Za rozhovor ďakuje

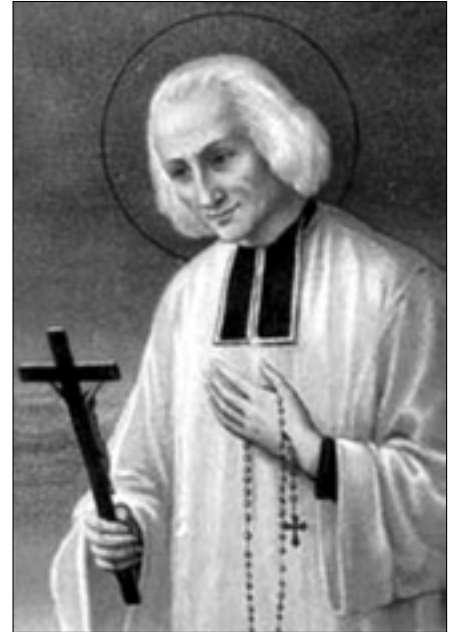
Lucia Dutková

Ahoj Dobráčikovia!

Všimli ste si, komu je venované toto číslo nášho časopisu? Dvaja mladí muži sa rozhodli stať kňazmi. Určite ich poznáte a ak nie, tak sú to Ján Rimbala a Róbert Gurčík. Perfektné, čo vy na to? Pán Boh je úžasný. O tom, z koho chce urobiť pastiera svojho stáda, rozhoduje úplne sám. Vybral si práve ich a urobil dobre.

Obidvaja majú určite veľmi citlivé uši a dobré srdce, keď počuli jeho volanie a išli za ním. Stať sa kňazom vôbec nie je ľahké, tak ako nie je ľahké rozhodnúť sa byť dobrým otcom. Obidve povolania sú náročné a veľmi zodpovedné, ale obidve sú aj veľmi vzácne a krásne. Kňaz má ale omnoho

viac detí, ktoré sú mu zverené. Stará sa o nás všetkých, o malých i veľkých, starých i mladých. Vedie nás k nášmu spoločnému Ockovi, ktorý je v nebi. Bez nich by sa nám to nepodarilo. Len im dal Pán Boh prostriedky a moc nad veľkými vecami, bez ktorých sa k nemu nedostaneme. Môže niekto z nás urobiť z obyčajnej oblátky z múky živého Ježiška? Nemôže, ale kňaz áno. Ťažko sa to chápe, ale je to tak. Môže niekto z nás zmazať naše hriechy? Nemôže, ale kňaz má tú moc. A je ešte veľa, veľa vecí, na ktoré sme my malí „páni“. Náš Nebeský Ocko nás veľmi ľúbi, keď nám dal takýchto veľkých duchovných ockov.

Ján Mária Vianey

Teraz nasleduje príbeh o tom, ako sa stal kňazom jeden úplne jednoduchý chlapec, ktorý sa volal ako náš novokňaz – Janko. Narodil sa 8. mája 1786 vo Francúzsku v dedinke Dardilly. Poznáme ho pod menom Ján Maria Vianey. Keď mal tri roky, vypukla v jeho krajine revolúcia. Ľudia narobili veľmi veľa škody cirkvi a veľmi ubližovali kňazom. Trýznili aj veriacich. Jankovi rodičia aj napriek tomu žili podľa evanjelia. K prvému svätému prijímaniu kvôli prenasledovaniu mohol pristúpiť až keď mal trinásť rokov. Postupne ako dospieval, pociťoval v duši túžbu stať sa kňazom. Bol však úplne nevzdelaný, pretože v ich dedinke nebola škola. Do školy začal chodiť, keď mal sedemnásť rokov. Učilo sa mu veľmi ťažko. Neskôr sa ho ujal jeden kňaz, ktorý si všimol jeho horlivosť, hoci sa mu nedarilo. Cenil si jeho nábožnosť a veľkú túžbu byť kňazom. Pomáhal Jankovi s učením aby sa naučil aspoň to najpotrebnejšie ku kňazskej službe. Ako 29-ročný bol 13. augusta 1815 vysvätený za kňaza, ale spočiatku mu nedovolili spovedať kvôli slabým vedomostiam. Roku 1818 ho poslali slúžiť do nábožensky veľmi zaostalej obce Ars. Mladý novokňaz Janko vedel, že je nevzdelaný, preto nezačal hneď s kázňami a napominaním veriacich. Začal svojím príkladom, veľa a hlboko sa modlil pred svätostánkom. Žil veľmi skromne v úplnej chudobe. Postupne si ho začali všimáť dedinčania sami. Netrvalo dlho a z Arsu sa stala farnosť s príkladným kresťanským životom.

Založil spoločenstvo pre mužov, potom pre ženy a aj pre dievčatá. Pomáhal všade, kde videl hmotnú alebo duchovnú biedu. Ján nebol dobrý rečník, ale kázal svojim príkladným životom. Jeho najväčšou silou, ktorou priťahoval, bolo to, čo mu na začiatku, nedovolili – spovedanie. Prichádzali sa k nemu vyspovedať ľudia z ďalekého okolia. Boli medzi nimi aj vzdelanci a iní vážení kňazi. Celé hodiny čakali v rade, len aby sa mohli pri ňom vyspovedať. Ján spovedal niekedy až 16-17 hodín denne. Spával len tri hodiny. Neúnavne sa venoval ľuďom, ktorí u neho hľadali pomoc až do 4. augusta 1859, kedy zomrel. Neskôr tohto

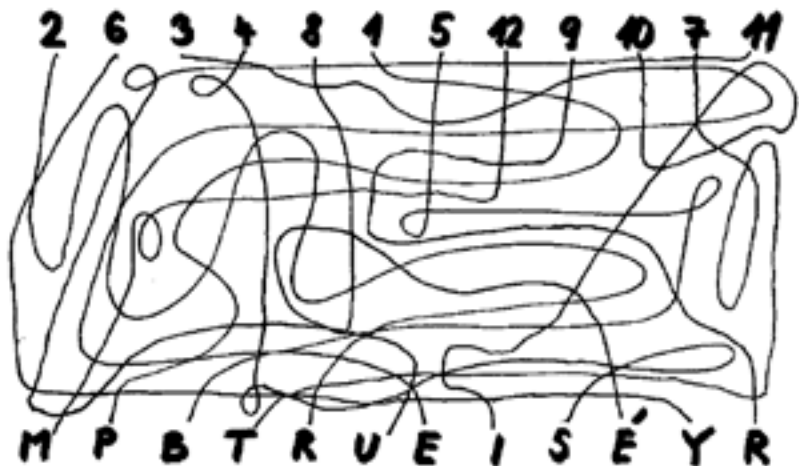
skromného kňaza vyhlásili za svätého a za ochrancu všetkých kňazov.

Chlapci a dievčatá, vážme si kňazov a úctivo sa k nim správajme. Verím, že každý z vás sa zastane svojho ocka, keď o ňom, niekto rozpráva niečo škaredé, alebo si vymýšľa hocijaké nepravdy. Chránme si aj našich duchovných ockov a nehanbite sa ich zastať pred kamarátmi. Ešte jedna prosba - modlite sa za všetkých kňazov, aby sa im darilo, aby nás vytrvalo napomínali, aby sa nedali znechutiť, keď sa správame ako Pinocchio a stále robíme tie isté zbojstvá.

Svätý Ján Maria Vianey, ochraňuj našich novokňazov.

Súťaž!

Biskup so svojimi kňazmi spoločne slúžia Božiemu ľudu. Ak správne zoradíte písmená, nájdete názov spoločenstva, ktoré tvoria kňazi so svojim biskupom.

listáreň

Duchovná obnova farnosti

Dňa 24.-25.3.2006 sa konala v našej farnosti v tunajšom kostole duchovná obnova. Viedol ju náš pán farár. V prednáške, ktorá bola súčasťou duchovnej obnovy nás oboznámil výňatkom z Encykliky pápeža Benedikta XVI., ktorý nazval „Pastoračná situácia vo svete“. Oboznámil nás, aká je súčasná pastoračná situácia v Európe aj v Amerike. Podotkol, ako veľmi v Európe prevláda islam a ako ľahko mu veriaci rímsko-katolíckej viery podľahnú. Prizvukoval nám, aby sme si zachovávali svoju pevnosť vo viere a nedali sa ľahko zviestť rôznymi príslubmi. Som presvedčená, že nás, ktorí sme boli od svojho útleho detstva vychovávaní vo viere, ako aj pán kaplán vo svojej nedeľnej kázni hovoril, nás, ktorých súčasťou života bola nedeľná svätá omša a rozhovor o kázni, Božom slove a piesňach bol neodmysliteľnou súčasťou nedeľného obeda, nás tak ľahko na inú vieru nezvedú. Pretože naše presvedčenie v rímsko-katolícku vieru je pevné. Bohužiaľ nie sme všetci ľudia rovnakí.

Chcem sa poďakovať p. farárovi, že vykonal duchovnú obnovu a hlavne za prednášku, v ktorej nás oboznámil s pastoračnou činnosťou vo svete, poukázal na reálnych príkladoch, aby sme čo najlepšie pochopili a hlavne veľa si z nej odniesli do svojho života.

Kristína Dobranská

informátor

Prvé sv. prijímanie

V nedeľu 4. mája sa uskutočnilo prvé sv. prijímanie na filiálke v Tepličke a v nedeľu 23. mája bolo prvé sv. prijímanie v Markušovciach.

Absolventská sv. omša v Tepličke

V piatok 29. apríla sa uskutočnila vo filiálnom kostole v Tepličke absolventská sv. omša, ktorú celebroidal doc. ThDr. Rastislav Adamko, PhD. vedúci Katedry hudobného umenia Pedagogickej fakulty v Ružomberku. Hrou na organe a spevom sa prezentovali tohtoročné absolventky Hudobnej školy v Markušovciach Lucia Hamráková a Barborka Hamráčková z Tepličky.

Jubileum Mons. Michala Klučára

V nedeľu 28. mája o 11. hodine si pripomenul v markušovskom kostole sv. omšou svoje životné jubileum 85 rokov veku markušovský rodák Mons. Michal Klučár. Spolu s ním koncebrovali páter Matej Ovčiarik a domáci farár Ján Duda, ktorý povedal aj kázeň. Za veriacich zablahoželal jubilantovi pán Michal Lazor, člen Hospodárskej rady.

Púť do Levoče

Ružencové spoločenstvo v Markušovciach usporiadalo v nedeľu 28. mája púť na Mariánsku horu do Levoče. Púť sa uskutočnila v popoludňajších hodinách a stáva sa pomaly peknou tradíciou. Za organizáciu púte treba vyjadriť vďaka pani Marte Kamenickej a Kristíne Dobranskej.

Nová križová cesta v Lieskovanoch

V pondelok 29. mája bola namontovaná vo filiálnom kostole v Lieskovanoch nová križová cesta. Lieskovanský kostol doposiaľ križovú cestu nemal a nových 14 zastavení križovej cesty je darom predsedu vlády Slovenskej republiky pána Mikuláša Dzurindu. Križovú cestu zhotovil majster rezbár pán Martin Barnáš z Kežmarku.

Jubileum otca biskupa

V nedeľu 4. júna sa dožil životného jubilea 70 rokov veku otec biskup František Tondra. J. E. Mons. Tondra stojí na čele Spišskej diecézy od 9. septembra 1989. Pán farár Duda v nedeľu 28. mája jubileum otca biskupa oznámil v oznamoch farnosti a poprosil veriacich o modlitby za jubilanta.

Štátnice

Diakoni markušovskej farnosti dp. Róbert Gurčík a dp. Ján Rimbala mali 1. júna 2006 štátne skúšky z katolíckej teológie. Komisiu skúšajúcich tvorili J.E. prof. František Tondra (morálna teológia), prof. Jozef Jarab, PhD. (pastorálna teológia), prof. Ján Duda (kánonské právo) a Dr. Alojz Frankovský (dogmatická teológia).

Kňazská vysviacka

V sobotu 17. júna v Spišskej katedrále J.E. Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup, vysvätil na kňazov dvoch Markušovčanov. Dp. Ján Rimbala bude mať primície v sobotu 24. júna a dp. Róbert Gurčík v nedeľu 25. júna o 10. hodine. Na novom pôsobisku v Pánovej vinici im prajeme veľa božieho požehnanja.

Informátor pripravil Ján Duda

Absolventský koncert

Dňa 28. apríla 2006 sa uskutočnil absolventský koncert a slávnostná svätá omša v kostole Narodenia P. Márie v Tepličke. Tak jednoducho a zároveň slávnostne sme sa zišli my rodičia, veriaci a všetci, ktorí prišli prežiť piatkový večer do kostola pri príležitosti ukončenia organovej školy žiačok Barborky Hamráčkovej a Lucii Hamráčkovej. Naš pán farár Ján Duda pozval na slávnosť Doc. Rastislava Adamku, ktorý pozvanie prijal a ce-

lebroval svätú omšu. Boli sme veľmi dojatí a prežívali sme slávnosť svätej omše, ktorá bola slávnostná.

Päť rokov chodili na organ do kostola na hodiny najprv k Prof. Akimjakovi, potom k Doc. Adamkovi a nakoniec k Sr. Emanuele. Od septembra 2005 pán farár určil každej z dievčat deň v týždni, kedy hrajú na svätých omšiach.

Barborka hrá v piatok a Lucia v stredu. Myslím, že sa obom dievčatám celkom dobre darí, nielen v hre ale aj speve.

Dievčatá využívali všetky voľné chvíle intenzívne na cvičenie hry na organ.

Ako mama môžem povedať, že nie vždy to išlo celkom hladko. Zosúladiť všetko bolo niekedy nemožné a nie vždy sa chce. Týka sa to nielen času, ktorý bol potrebný na školu a aj na cvičenie v hre na organ. Ale ako sa hovorí, po námahe prídu aj voľnejšie chvíle a s Božou pomocou ide všetko. Zároveň sa chcem poďakovať nášmu pánu farárovi, ktorý veľmi chce, aby mládež mala záujem a ochotu robiť niečo pre seba a pre dobro ostatných ľudí. Obom dievčatám, ale aj ostatným deťom a organistom prajem veľa tvorivých síl, aby sa im darilo rozvíjať svoje schopnosti a zručnosti.

Lucia Hamráková

Kňazská vysviacka

Absolventská omša Jubilejná omša

Prvé sväté prijímanie

